

CURIERUL CREȘTIN

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ-GHERLA, CU UN ADAOS NEOFICIAL

Abonamentul pe un an 200 Lei. — Apare de 2 ori pe lună. — Inserațiuni se primesc după învoială

PARTEA OFICIALĂ

Numiri.

Onoratul *Grigore Iustin* preot nou hirotonit este numit administrator local la parohia Poienile Zăgrii, Vicariatul Rodnei.

Din șed. cons. la 13 Iunie 1940.

Nr. 4560—1940

Săptămâna igienii

Onoratul Minister al Sănătății a dispus ca între zilele de 10-18 Iunie să se desvolte o activitate de îndrumare igienică în toate comunele și cartierele dela periferia orașelor, de către organele sale în subordine ajutate de autoritățile locale. Lăsăm prin aceasta tuturor membrilor clerului din Eparhie să dea tot concursul posibil acestei acțiuni salutare și necesare, pentru a avea o cât mai bună reușită. Indrumările date de organele sanitare vor fi mai rodnice pe lângă îndemnul și explicările ce Veneratul cler le va da poporului.

Din șed. cons., la 13 Iunie 1940.

Nr. 4315—1940

Catedre vacante și ore libere la școala normală de fete din Gherla

1. Catedra II-a de pedagogie.
2. Catedra de muzică vocală și vioară.
3. Catedra de lucru de mână, țesut, gospodărie.

Medicină 2 ore (cl. VII 1, cl. VIII 1).

Contabilitate și Cooperatie 4 ore (contabilitate cl. VII. 1, cl. VIII 1, cooperatie cl. VII. 1, cl. VIII 1).

Științe agricole 4 ore (cl. V 1, cl. VI 1, cl. VII 1, cl. VIII 1).

Cererile pentru obținerea catedrelor se vor înainta până la 15 Iulie 1940 și vor fi însoțite de următoare acte:

1. Diploma de capacitate sau certificatul de licență (certificatul despre absolvirea Seminarului Pedagogic).
2. Extras de naștere și botez.
3. Certificat de naționalitate.
4. Certificat medical.
5. Certificat de origine etnică.
6. Certificat de serviciu, la caz că a funcționat în învățământ.

Nr. 1055—1940

Catedre Vacante, la Școala Normală Română Unită de Invățători din Gherla

În temeiul Jurnalului Consiliului de Miniștrii Nr. 465/1933, prin care decide ca școlilor normale diecezane din Gherla să li se aplice regimul prevăzut prin „*Legea asupra raporturilor dintre școalele secundare confesionale române din Brașov, Blaj, Beiuș, Brad și Ministerul Educațiunii Naționale*” și în temeiul art. 12 din această lege, se publică vacante următoarele catedre:

1. Catedra de Matematici cu Fizico-chimice.
2. Catedra de Pedagogie II.
3. Catedra de Istorie, Geografie și Drept.
4. Catedra de științe agricole, practică agricolă și Științe naturale.

Cei care doresc să fie numiți profesori cu titlu provizoriu la vreuna din aceste catedre, sunt înștiințați, că pe

lângă condițiile prevăzute de art. 36 din Legea învățământului secundar, trebuie să mai îndeplinească și următoarele condițiuni prevăzute de art. 10 din menționata „Lege specială“. Să fie de religie română-unită și să fie absolvenți ai unei școli superioare de Teologie, sau cel puțin studenți în Teologie.

Cererile însoțite de actele necesare, se vor înainta până la data de 15 Iulie a. c. Ordinariatului Episcopesc român unit din Cluj, care va face numirea pe data de 1 Septembrie 1940, potrivit art. 12 din Legea specială.

Nr. 4688—1940

Condițiile de admitere în clasa V-a a școlii normale diecezane de fete

În clasa V-a a școlii normale de fete din Gherla se primesc eleve care au absolvit clasa IV-a secundară (gimnaziu sau curs inferior de liceu teoretic) cu media generală de cel puțin 7,00.

Primirea se va face în baza examenului de admitere, ce se va ține la începutul anului școlar 1940/41 și se va desfășura în condițiile următoare:

1. Examinarea medicală, pentru eliminarea candidatelor slabe de constituție, atinse de vreo boală sau orice defect fizic care le-ar face nepotrivite pentru cariera didactică.

2. Examen pentru constatarea aptitudinii muzicale.

3. Examen scris la limba română și matematici.

4. Examen oral la limba română, limba franceză, matematică, istoria și geografia Patriei.

Cererile de înscriere la examen se vor înainta până la 15 August a. c. vor fi semnate de către reprezentanții legali ai candidatelor, cu arătarea profesiei și locuința lor și vor fi însoțite de următoarele acte:

1. Extras de naștere și botez.
2. Act de revaccinare.
3. Act de naționalitate.

4. Certificatul de absolvirea clasei a IV-a secundară.

5. Certificatul de bună purtare eliberat de direcțiunea școlii ude a urmat clasa IV-a.

6. Fișa pedagogică din matricolă.

Elevele, vor prezenta la înscriere o declarație în scris, semnată de către reprezentanții lor legali, prin care își iau obligația de a servi 5 ani în învățământul public.

La instalare elevele vor aduce veșminte de pat: 1 plapomă, 1 pătură, 2 perne, 1 saltea; lingerie de pat: 3 cearceafuri, 2 fețe de plapomă, câte 2 fețe de pernă, lingerie de corp câte 3 schimburi, 6 prosoape, un halat alb de pânză pentru bucătărie, pantofi negri, ghetete sau bocanci, una vioară, perii, pieptene etc.

Ciorapii, uniforma de gimnastică se vor procura în Gherla.

Uniforma școlară este cea străjească.

Ce privește taxele școlare și de întreținere aceste se vor comunica în cursul lunii Iulie a. c.

Elevele lipsite de mijloace și merituose vor beneficia de bursă.

Două eleve care vor avea media 8,00 la toate materiile de învățământ se vor bucura de întreținerea gratuită la internat.

Condițiile de admitere în clasa V-a a Școlii Normale diecezane de Băieți

În clasa V-a a școlii normale de băieți din Gherla se primesc elevi care au absolvat clasa IV-a secundară (gimnaziu, sau curs inferior de liceu teoretic). Sunt vacante 30 locuri.

Primirea se va face în baza examenului de admitere, ce se va ține la începutul anului școlar 1940/41 și se va desfășura în condițiile următoare:

1. Examinarea medicală, pentru eliminarea candidaților slabi de constituție, atinși de vreo boală sau defect fizic care i-ar face nepotriviti pentru cariera didactică.

2. Examen pentru constatarea aptitudinii muzicale.

3. Examen scris la limba română și matematici.

4. Examen oral la limba română, limba franceză, matematică, istoria și Geografia Patriei.

Cererile de înscriere la examen se vor înainta până la 15 August a. c. vor fi semnate de către reprezentanții legali ai candidaților, cu arătarea profesiei și locuința lor și vor fi însoțite de următoarele acte:

1. Extras de naștere și botez.

2. Act de revaccinare.

3. Certificatul de absolvirea clasei a IV-a secundare.

4. Certificatul de bună purtare eliberat de direcțiunea școlii unde a urmat clasa IV-a.

5. Act de naționalitate.

6. Fișa pedagogică din matricolă.

Elevii vor prezenta la înscriere o declarație în scris, semnată de către

reprezentanții lor legali, prin care își iau obligația de a servi 5 ani în învățământul public.

Uniforma este cea străjerească.

Ce privește taxele școlare și de întreținere aceste se vor publica în cursul lunii Iulie a. c.

Elevii lipsiți de mijloace și merituoși vor beneficia de bursă.

Publicație de licitație

Se publică licitație pentru aprovizionarea Școlii normale diecezane de fete din Gherla cu făină, carne, lapte și lemne de foc, pe anul școlar 1940/41.

Licitația se va ține în 19 August a. c. orele 12 în localul școlii normale de fete, iar în caz de nereușită, a doua licitație se va ține în 26 August a. c. la aceeași oră.

Cluj, la 25 Iunie 1940.

Nr. 4655-1940

Episcop Dr. Iuliu Hossu

PARTEA NEOFICIALĂ

ȘTIRI

Ziarul „Osservatore Romano“ semi-oficiosul Vaticanului în numărul din 10—11 Iunie a. c. aduce știrea că Sf. Părinte printr'un decret al S. Congregațiunii a Bisericii Orientale, a binevoit a promova la titlul episcopal

de Moglena pe Rev.-mul Părinte Ioan Suciu profesor de Teologie la Seminarul arhiepiscopal din Blaj, desemnându-l ca auxiliar al Excelenței Sale Valeriu Traian Frențiu, episcop român unit de Oradea Mare.

Intru mulți ani Stăpâne!

Actualitatea mistice creștine *)

Vorbind într'un cerc de tineri despre mistica rasială și extraordinara sa forță dinamică, în concluzie am arătat că noi creștinii posedăm o doctrină asemănătoare, care dacă ar fi mai bine cunoscută, ar fi capabilă să împrumute vieții noastre creștine un dinamism extraordinar.

Un tânăr, mai îndrăzneț, mi-a pus, după ce am terminat, o întrebare care îmi stăruie mereu în memorie și căreia mi-a fost și mi-e încă greu să-i dau un răspuns satisfăcător.

De ce, dar, părinte, — m'a întrebat — nu ne folosim și noi creștinii de această mistică, pe care o avem de — a — gata, și nu trebuie să ne batem capul s'o inventăm, pentru a da vieții noastre creștine, ce pare atât de *statică*, un sens *dinamic*, un sens războinic și cuceritor, pentru fondarea cât mai de vreme a unei împărății desăvârșite a spiritualității creștine?

De ce nu o coborâm din domeniul doctrinei abstracte în domeniul vieții practice?

Vieța creștină integrală, trăirea harică, cu toate că în esență e o viață a supranaturalului în noi, are la bază un suport natural. Iar acest suport natural e supus tuturor capriciilor, cărora e supus omenescul veșnic din noi. O trăirea naturală, pentru a se împărtăși cât mai mult din bucuria de a trăi, are permanentă nevoie de lucruri noi. De aci moda schimbătoare, ideile noi, curentele literare, sociale etc.

Acest fond natural nu poate rămâne fără nicio înrăurire față de elementul supranatural. Ca urmare, nevoia vieții active religioase de a se adăpa din izvoare noi, ori cel puțin în forme noi, de doctrină și devoțiune.

Mișcarea spirituală din Biserica no-

astră românească, în nizuința de a sfârși toate cătușele unui creștinism, care — nu trebuie să închidem ochii — a ajuns într'o formă mai mult sau mai puțin statică, simte această nevoie de variație și de noutate și o alimentează împrumutând forme noi dela Biserica apuseană, în neputința de a crea forme proprii sau de a da forme noi și viabile adevărilor vechi pe care le posedă în aceeași măsură ca și Biserica apuseană.

Dar, înainte de a îmbrățișa forme sentimentale, cari sunt periculoase dacă nu au la bază un fundament doctrinar solid, e evident, că trebuie să ne familiarizăm cu adevărurile fundamentale ale religiei noastre și a le turna în formele vieții moderne.

De ce nu folosim această doctrină, de ce vorbim așa de rar despre ea, ori mai bine zis, de ce nu vorbim?

Răndurile ce vor urma vor răspunde, în parte cel puțin, acestei întrebări.

Aș vrea să atrag atențiunea cetitorilor încă dela început, asupra faptului că doctrina mistice creștine nu poate fi atacată ca o doctrină streină de formele Bisericii noastre răsăritene. Deși, e binecunoscut, Biserica apuseană trăește din plin această doctrină, și cu efecte de sfințenie vizibile, totuși un mare gânditor al nostru o consideră ca un specific al Bisericii răsăritene:

„Invățătura ortodoxă presupune de fapt credința latentă că Biserica, adică „unitatea totului“, e ca un organism plin de o structură interioară, plină de magice corelații. Dacă un membru al unui organism e bolnav, și întregul organism și fiecare celulă e condamnată să sufere. Ca parte a unui mare întreg viu și

1) Urmare din numărul trecut.

organic, fiecare om e vinovat pentru faptele tuturor" (Lucian Blaga: Spațiul Mioritic p 44).

Prin urmare, doritorii de a da noi impulsuri de viață Bisericii noastre și spiritualității creștine românești, n'au

decât să trezească din starea latentă, credința în acest organism „plin de o structură interioară și de magice corelații“ care în înțelesul autentic e trăirea mistice creștine.

Păr. N. Pura

Vestiți evanghelia!...

Considerând sublimitatea misiunii de a „vesti evanghelia“ și imensa răspundere ce avem, ca să frângem pâinea celor flămânzi, scriu acestea, urmând cuvântul „Apostolului neamurilor: „credința este din auz, iar auzul din cuvântul lui Dumnezeu“ (Rom. 10, 17)

Fericitul părinte Papa Benedict al XV-lea, recomanda, predicatorilor Romei, din postul mare, să aibă în vedere, la predicarea cuvântului lui Dumnezeu, următoarele principii:

1. Materia predicii să fie bine prelucrată și în ordine clară, se aibă o legătură, pentru că numai așa va fi mai ușor înțeleasă de ascultători.

2. Predicatorul să aibă, înainte de toate în vedere, folosul sufletesc al ascultătorilor, să nu se gândească prea mult, la luminarea minții, ci mai vârtos să influențeze modul de a lucra și se îndrepteze viața, dând soluții practice, pentru că ascultătorii, adeseori, nu sunt în stare, să tragă înșiși concluziile practice, din învățătura primită.

3. Chestiunile gingașe de filosofie, de istorie ori chiar de politică, nu-și au locul pe amvon.

4. Dacă se combat rătăcirii moderne, atunci aceasta combatere, se fie urmarea logică, a adevărurilor clar expuse mai înainte.

Să nu să predice poporului altceva decât de Hristos și anume de „Răstignitul.“

Totodată declara fericitul Părinte.

că abuzează de amvon predicatorul, tratând chestiuni profane, cari pot cauza între credincioși „pricirile“, de cari se plângea sf. Pavel în epistola primă către Coainteni 1. 12.

Tot astfel considera fericitul Părinte, ca nepotrivit faptul, dacă predicatorul, în loc de a cita din sfânta Scriptură ori din sfinții Părinți, se folosește de sentințele vreunui autor profan, cari, să prea poate să aibă vreo însemnătate literară ori istorică, dar religioasă ori morală, prea puțină.

Predica de regală să nu fie prea lungă. Mulți Sfinți proeminenți considerau predica prea lungă, ca o greșală.

Sft. Francisc de Sales, prețuia mult predicile scurte, iar Sft. Francisc de Assisi a prescris, predicatorilor din Ordul său, predici scurte, motivând aceasta în feliul următor: „Cu cât vorbește mai mult predicatorul, cu atât reșin mai puțin ascultătorii. Cu cât va fi mai recules, cu atât va fi mai cu efect predica.“

Firește că sunt și escepții. Găsim predicatori izolați, cari au ținut predici foarte lungi și totuși poporul nu se putea despărți de ei.

O astfel de escepție a fost Mântuitorul nostru. Mulțimea poporului stătea zile întregi ascultându-l fără de a se obosi. „Milă-mi-e de popor, căci iată de trei zile sunt cu mine, și n'au ce mânca.“ (Mrc. 8. 2.)

I-și uita mulțimea și de mâncare,

încât Mântuitorul a trebuit să înmulțească pâinile, ca să-i sature.

Sft. Ioan Capistran și sft. Anton de Padua, încă erau ascultați cu mult drag, sub ceriul liber, de zeci și zeci de mii de oameni. Ambii aveau darul minunilor și al limbilor, ca și Apostolii în ziua Rusaliilor. Ei predicau și limba latină și erau înțeleși în cazuri singuratiche și de către unii dintre ascultători, în limba maicii lor. Acestea sunt însă excepții rare.

Sft. Francisc de Sales e de părere că nu e bine să ataci în predică pe eretici, zicând: „Cine predică cu dragoste, predică îndeajuns contra celor de altă credință, deși nu-i atacă nici cu un sinpur cuvânt.“

De asemenea nu e consult, să te răfuești, ori să vateri pe adversar în predică, precum nici a face politică ori a ceti estrase din ziare.

În ce privește pregătirea, mulți predicatori experți dau sfatul ca aceasta, să se înceapă cât de din vreme. Chiar din ziua de luni — să se fixeze tema predicii viitoare, pentruca în decursul săptămânii să se poată medita asupra ei. Dacă vei întrelăsa pregătirea pentru ultimul moment, prea ușor se poate împlini proverbul: „Qui ascendit sine labore descendet sine honore.“

Pregătit, preotul să se întrebe pe

sine însuși: „Este acesta Cuvântul lui Dumnezeu?“ Iar după ce se va întoarce în camera sa, din nou să se întrebe: „Propovădui' am într'adevăr Cuvântul lui Dumnezeu?“ Sft. Alfons de Ligouri ne atrage atențiunea, că: „Predicatorii să nu caute a plăcea, ci a fi de folos. Cu vorbe înflorite, nu se convertește, nici nu se îndreaptă nimeni. Dumnezeu nu sprijinește vanitatea!“

(Spirago, Katholische Volks-Predigten, Prag 1917).

Mai trebuie apoi, să se acomodeze predicatorul și mediului și locului, când vorbește, să nu-i fie intonația câte odată ca tunetul, iar în momentul următor abia șoptită. Să nu vorbească în „limbă“ neînțeleasă de ascultători, căci sft. Pavel deși grăia în limbi cum însuși spune: „Mulțumesc lui Dumnezeu, că grăesc în limbi, mai mult decât voi toți“ totuși zice: „Ci în biserică mai bine voiesc a grăi cinci cuvinte cu mintea mea, ca și pe alții să-i învăț, decât zecă mii de cuvinte în limbă.“ (I. Cor. 14 (18-19)

„Vremi primejdioase“ trăim — să ne facem datoria fraților ca nu cumva să avem oarecând „muștrare.“

Cluj „Calvaria“ 27 Iunie 1940.

Pr. P. DOMȘA

Imperativ

E un lucru binecunoscut că Biserica primitivă a știut forma, printre credincioși, un nucleu, incomparabil și numeros, de persoane alese, a căror virtuți îi punea în uimire pe păgâni, fiind admirați chiar de sufletele cele mai prevenite, prin principiile lor, prin tradițiile și obiceiurile lor, contra religiei creștine. Conversiunile se întâmplau și în acele locuri în care preotul nu putea pătrunde...

Predicarea prin exemplu va fi întotdeauna pârghia principală: *exempla trahunt*. Conferințele, cărțile bune, presa creștină și chiar cele mai frumoase predici, totul trebuie să se desfășoare în jurul acestui program fundamental: *A regula apostolatul în mijlocul mulțimii prin exemplul creștinilor plini de râvnă, cari fac să trăiască din nou Isus Hristos și cari răspândesc parfumul virtuților sale.*

Preoții cari, lăsându-se absorbiți de funcțiuni străine de slujba lor, își dau prea puțină osteneală față de ceea ce e principal, *adică formarea celor mai buni prin marea propagandă a bunului exemplu*, se vor mira oare dacă în țările noastre trei sferturi din oameni rămân imobili în indiferență și nu văd în Biserică decât o instituție onorabilă, de o anumită utilitate socială, dar nu forța primordială a oricărei existențe individuale, familiare sau naționale, farul luminos al adevărului și al vieții eterne?

Care e deci această religie în stare să lumineze, să întărească și să inflăcăreze așa de tare inima omenească? Așa ziceau păgânii văzând minunatele efecte pe cari le-a știut produce Liga tăcută a acțiunii prin mijlocirea bunului exemplu.

Forța acelei Ligi, care exista între

primii creștini, nu provenea desigur numai dela practica *Declina a malo*.¹⁾ Fuga de acțiunile condamnate de Decalog, nu ar fi fost de ajuns ca să dea naștere, odată cu admirațiunea, dorinței puternice de a imita. Mai ales cu *Fac bonum*²⁾ e în strânsă legătură *Exempla trahunt*. Era de lipsă toată *splendoarea virtuților evanghelice* așa cum au fost propuse lumii în Predica de pe munte...

Pius X zicea: „*Ceeace în timpul de față e mai necesar, e de a avea în fiecare parohie nu grup de laici care să fie în acelaș timp destul de virtuosi, luminați, hotărâți și într'adevăr apostoli*“ (Chautard: *L'Ame de tout apostolat*)

Trad N. P.

1) Psalm 36. 2) Psalm 36.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SPRE ȘTIRE.

La »Librăria Diecezană« sunt gata pentru expediere un mare număr de coale familiare. Comandele se pot face în scris și se vor efectua în ordinea sosirii lor. ~ Rugăm comanda precisă și lămurită.

Direcțiunea librăriei

LIBRĂRIA DIECEZANĂ

are în depozit un mare asortiment de

cărți de predici originale și traduceri

din autori străini cu renume.

Dispune de diferite *cărți de rugăciuni*, pentru mici și mari. Are încă pe lângă prețurile vechi, foarte reduse, câteva rânduri de ornate sacre. Astăzi materialul nu se mai poate căpăta pentru preț, cu care dăm ornatele confecționate după ritul nostru. Librăria este asortată și cu *toate cărțile de religie*, pentru clasele primare. *Librăria Diecezană* are depozitul cărților *Ilustrității Sale Dr. Brânzeu* pentru toată eparhia de Cluj-Gherla.

A se cere și prin poștă.

Mai nou s'a imprimat pentru toate of. parohiale de ziare liturghii sfinte, cari ni-s'au cerut din toate parohiile. Sunt gata apoi pentru toate parohiile cărțile de poștă cu câte 3 rubrici 1--200 file cu prețul de 40--70 Lei. Se pot cere numai decât.

Direcțiunea Librăriei.